

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 4. februar 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 4 (L 117), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Eigil Andersen (SF).

10. februar 2010

J.nr. 2009-0021387

Spørgsmål nr. 4:

”Ministeren bedes kommentere Gigtforeningens notat fra marts 2009, der er indsendt som høringssvar til det aktuelle lovforslag, herunder kommentere både tekst, tal og figurer i notatet.”

Endeligt svar:

Gigtforeningens analyse vedrører alene personer, der ophører med at modtage sygedagpenge efter ca. 52 uger. I Gigtforeningens analyse er der ikke sikkerhed for, at der rent faktisk er tale om personer, der ophører med at modtage sygedagpenge på grund af varighedsbegrænsningen. Forklaringen er, at der i analysen ikke inddrages oplysninger om ophørsårsagen. Disse oplysninger gør Beskæftigelsesministeriet derimod brug af, i forbindelse med analyser af konsekvenser af varighedsbegrænsningen.

Lovforslaget L 117 vedrører udvidelsen af én af de eksisterende forlængelsesmuligheder ud over 52 uger. Målgruppen for L 117 indgår således ikke i Gigtforeningens analyse.

Ovenstående betyder, at der også er betydelige forskelle på opgørelsen af konsekvenser af den generelle varighedsbegrænsning på 52 uger i de to respektive opgørelser.

I Gigtforeningens notat omtales opgørelserne som ’sygedagpengesager’. Der må imidlertid være tale om forløb frem for sager, idet der i DREAM-registret ikke indgår oplysninger om sager, men kun om hvorvidt personen modtager sygedagpenge i en given uge.

I Gigtforeningens opgørelse af personer, der ophører med at modtage sygedagpenge omkring uge 52, får de flere med, end dem der falder for den generelle varighedsbegrænsning.

I forhold til Gigtforeningens notat vil jeg gerne slå fast, at der i dag er mulighed for at forlænge sygedagpengene, når den sygemeldte allerede er i gang med eller ven-

ter på en lægebehandling – og personen vel at mærke med denne behandling forventes igen at blive arbejdsdygtig inden for 2 år.

Denne forlængelsesregel tilgodeser den gruppe af personer, der skal igennem et længerevarende behandlingsforløb, og hvor det ofte kan være et problem, at den medicin, som bliver ordineret i første omgang, viser sig ikke at have den fornødne effekt. Med en forlængelse af sygedagpengene på 2 år åbnes der i mange tilfælde mulighed for et behandlingsforløb, hvor lægerne får den fornødne tid til at finde frem til den rigtige medicin i forhold til sygdommen.

Endvidere vil jeg henvise til den forlængelsesregel, der blev indsat i loven i juli 2009 og som giver mulighed for at forlænge sygedagpengeperioden med 26 uger. Det gælder de tilfælde, hvor kommunen vurderer, at den sygemeldte ikke kan få eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår, men det endnu ikke er endelig afklaret, om den sygemeldte vil kunne klare et fleksjob, eller vil være berettiget til førtidspension.

Det har afgørende betydning for de sygemeldte, at vi råder over et sæt forlængelsesregler, som dækker en lang række forskellige situationer. Men det er også helt centralt, at lovgivningen understøtter, at sygemeldte får mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet og få et normalt liv.

Det er derfor vigtigt at holde fast i, at sygedagpenge er en midlertidig ydelse, hvor vi skal have fokus på den aktive indsats. Baggrunden herfor er netop at vi ved, at det bliver sværere at vende tilbage til arbejdsmarkedet jo længere tid, man har været på en offentlig forsørgelse.

Venlig hilsen

Inger Støjberg